

2023.március 27-31

Gólyák békák hete

Projekt célja: Az egymás iránti figyelmet, együttműködés erősítése, segítése.

Fejlesztési területek: Auditív észlelés, finommotorika, ritmusérzék, nagymozgások, helyes kiejtés fejlesztése.

Játék	Munka jellegű tevékenység
<ul style="list-style-type: none"> • békák halászása óriás kesztyűben (finommotorika) • vizisiklók zsákmányolása vízből csipesszel (finommotorika) • kelj át a „ tavon”, úgy, hogy csak a kövekre lépsz (egyensúlygyakorlatok) • ebihalak (ping pong labda) irányítása fújással (légzőgyakorlatok) • ugróiskola 	<ul style="list-style-type: none"> • Önálló reggelizés (vajázó kés használata, kancsóból tea töltés) • Öltöző szekrények rendben tartása • Játékok elpakolása • Ágyazás, ruhák összehajtogatása • terítés az ebédhez
<p>Verselés, mesélés</p>	<p>Rajzolás, festés, mintázás, kézimunka</p>
<ul style="list-style-type: none"> • cipőmese (közös mesealkotás a cipőink segítségével) • találós kérdések • Mit jelenthetnek a szólások? <p>Vers:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Békás tóra gólya szállt (ismétlés tavalyról) • kiszámoló • Szalay Borbála: A gólya csizmája (új) 	<ul style="list-style-type: none"> • hatalmas gólya készítése kartonból festéssel (közös munka) • nyelvöltő béka vágással, ragasztással • gólyák

<ul style="list-style-type: none"> • Jávorka Sára: Mese a kispólyáról, aki félt a repüléstől • Skolik Ágnes: A béka és a gólya 	 <ul style="list-style-type: none"> • <i>békák sóliszt gyurmából</i>
<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<p>Mozgás</p>
<ul style="list-style-type: none"> • <i>gólya viszi a fiát</i> • <i>gólya kelepelésének hallgatás</i> • <i>hangok megkülönböztetése csukott szemmel</i> • <i>halk-hangos</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>szabályos békaugrás</i> • <i>keresztmozgások gyakorlása</i> • <i>béka-gólya fogó (magastérd emelés)</i> • <i>gyerekjóga</i> • <i>bringázás</i>
<p>Külső világ tevékeny megismerése</p>	
<ul style="list-style-type: none"> • <i>merre ugrik a béka, merre úsznak a halak? (irányok)</i> • <i>melyik levél alatt lapul a béka? (figyelemkoncentráció)</i> • <i>béka fejlődésének lépései, alakjai (rövid és hosszú távú memória)</i> • <i>kirándulás a Békás tóhoz</i> • <i>költöző madarak jelentése</i> • <i>golyák húsgéneke megbeszélése</i> 	
<p>Beszélgető kör</p>	<p>Nagycsoportosok feladata</p>
<ul style="list-style-type: none"> • <i>Ölélő kör</i> • <i>meseszöveg</i> • <i>bummos játék (figyelemfejlesztő)</i> • <i>add tovább a láncot (koncentráció)</i> • 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Csabay Katalin: Lexi iskolás lesz feladatfüzet</i> • <i>tarisznyák szövege</i> • <i>Floydl Andi féle fejlesztő falmászás</i>

Melléklet:

Tó vizében lépeget békák veszedelme, békát fog és messze néz fél lábon merengve. (gólya) Tavasszal ha meg jó, felismeri helyét, gallyakból rakja nagy fészket. (gólya)

Fekete - fehér a ruhája, hosszú, piros a csizmája. (gólya)

Háló nélkül halászik, kéményeken tanyázik, elköltözik, ha fázik. (gólya)

Állat vagyok, vízben élek, úton-útfélen zenélek. Mondd meg, vajon ki lehetek? (béka)

Vízben élek, brekegek, ismertek-e, gyerekek? Szúnyoglábon élek, a golyától félek. (béka)

Nagyot ugrik, mint a bolha, úszik, mintha ember volna, csücsül, s szemét nagyra nyitja. Mi az? (béka)

Úton, útfélen úrfiak ugrálnak. Mi az? (békák)

Alul deszka, felül deszka, középütt egy buta pofa. Mi az? (teknős)

Szólások:

- „Elvitte a gólya a kedvét!” (Nincs jó kedve.)

- „Gondolkodik, mint fél lábon a gólya!” (Elmerülten gondolkodik.)

- „Nyeli, mint gólya békát!” (Mohón eszik.)
- „Meghozza a gólya kisbabát!” (Megszületik a kisbaba.)

Mese, Vers:

Békás tóra gólya szállt

Békás tóra gólya szállt,
Kerek tóba besétált.
Hajlottak a fűszálak,
Intettek a békának;

Béka vigyázz!
Ki ne bújj!
Gugolj le és lapulj!

De a béka nem ügyelt,
Intő szóra nem figyelt,
Kiugrott a tópartra,
Hamm, a gólya bekapta!

SZALAI BORBÁLA: A GÓLYA CSIZMÁJA

Jaj, de csinos,
de szép piros
a gólya csizmája!

Mért megy benne
térdig bele
pocsolyába, sárba?!
– Sose bánjad
a csizmámat! –
feleli a gólya.
– Minden este
szép fényesre
mosom én a tóban!

Kiszámoló:

Éhes volt az öreg gólya,
békát fogni ment a tóra.
Am a béka sem volt rest,
vízbe ugrott egyenest.

Jávorka Sára: Mese a kiscigányról, aki félt a repüléstől

Élt egyszer, egy ház kéményén egy gólyacsalád. Gólyamama egy nagy, kerek fészekbe melengette három gyönyörű tojását.

A gólyacsalád már izgatottan várta a kicsinyek érkezését. Egy szép napon, nagy sokára a csöppségek kikeltek. A szülők örömeiben már táncolni tudtak volna. Az anyuka büszkén mutogatta a fiókákat a szomszédoknak. A pár minden nap nagy szeretettel gondozta őket. Mindig igyekeztek, hogy a csemeték jól érezzék magukat. A kis fiókák egyre csak nőttek és nőttek, amikor elérkezett a nagy nap. A szülők azt tervezték, hogy megtanítták a gólyácskákat repülni. Nagy dolognak számít ez a gólyáknál, hiszen vár rájuk a nagy utazás Afrika felé. Így hát az anyuka átrepült a szomszédos fa ágára és onnan hívogatta a kicsiket.

A két kiscigolya bizonytalanul, de minden bátorságát összeszedve átrepült anyjuk mellé, ahogyan tőle látták. Megörültek a sikernek és egyre többször lengették szárnyukat a levegőben. Végül már szinte tökéletesen tudtak repülni. De a harmadik, a legrémültebb nem mert kiugrani a fészekből. Mi van, ha nem tud a szárnyaival csapkodni és lezuhan? Testvérei észrevették kétségbeesett tekintetét. Lassan visszasiklottak hozzá és többször is biztatták, hogy nem kell félnie, nem fog leesni. Szeretettel segítettek neki. Végül a félős kiscigolya odaállt a fészek szélére, és lassan elszámolt háromig. Lehunyta a szemét, és elrugaszkodott. Amikor a levegőben volt, elkezdett csapkodni szárnyaival. Kinyitotta a szemét, és csodálatos látvány tárult elé. Láta a sok fát, a kis patakot, és a többi gólyatársát, akik mind őt biztatták. Miután szétnézett, leszállt anyukája mellé, a faágra. Testvérei és apukája is követték őt. Szorosan összebújtak. Ettől a pillanattól kezdve együtt készültek a nagy útra. Együtt minden akadályt legyőztek. Nem sokára megérkezett az ősz, és a gólyák mind elindultak úti céljuk felé, Afrikába. A félős gólya megtanulta, hogy a gyengéket mindig támogatni, segíteni kell.

Skolnik Ágnes: A béka és a gólya

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy udvarocská, benne egy kis kerti tóval.

A kicsiny tó partján szép virágok nyíltak, a fehér köveken szivárványosan csillogott a víz, melyet a szökökút köpött oda. Az egyik kővön üldögélt Lala, a béka. Süttette a hátát a nappal, és közben csodálta a szökökútból aláhulló vízcseppeket.

A nagy csodálkozásban azt sem vette észre, hogy az udvarba leszállt egy piros lábú, piros csőrű, hófehér gólyamadár, és egyenesen a kerti tó felé lépked!

Arra eszmélt csak fel, amikor Zizz a légy körözni kezdett a feje körül.

– Na, most elkaptak! – gondolta Lala, és követni kezdte szemével Zizz röpködését. Ahogy a fejét tekergette, meglátta Pirost, a gólyát.

– Jaj, ő meg engem akar megenni – gondolta, és hirtelen leugrott a kőről. Igen ám, de az ugrást elvétette, és egyenesen a tó mellett álló öntözőkannába pottyant. Ami egyfelől szerencse volt, hiszen Piros onnan nem tudta kivenni, de szerencsétlenség is, hiszen Lala nem tud kimászni onnan!

– Ó, jaj, szegény fejemnek! Megmenekültem a gólya elől, de innen sosem fogok tudni kikecmeregni – sóhajtozott Lala.

Piros hallotta, hogy valami motoszkál, jajgat a kannában. Közelebb ment, belekukkantott, és akkor látta, hogy ízletes, friss vacsorának való kukcsol a kannában.

– Na.. könnyű dolgom lesz, még vadászni sem kell, csak belenyúlok a csőrömmel, és már meg is kaparintottam a mai főfogást – gondolta Piros, és próbálta a csőrét bedugni a kannába.

Egy kis baj volt, mert a kanna fogantyúja miatt nem tudott olyan mélyre lenyúlni, hogy elérje Lalát, aki a kanna aljában lapulva várt a végzetére.

– Ez így nem fog menni – gondolta Piros, és feladta a próbálkozást. Ennek Lala egyrészt örült, mert nem szándékozott gólyavacsora lenni, de szomorú is volt, ha arra gondolt, hogy itt fog éhen halni a kanna aljában. Ekkor ötlete támadt.

– Piros, Piros, figyelj rám! Ha nem tudsz kiszedni, nem leszek a vacsorád. Viszont, ha segítek abban, hogy hogyan vegyél ki, akkor megeszel. Kössünk egyezséget: te kiszabadítasz engem, és közösen keresünk neked más vacsorát. Mit szólsz az ötlethez? – kérdezte reménykedve Lala a gólyától.

Piros nem csak szép, okos is volt. Így gondolkodott:

– Ha nem szedem ki Lalát, kereshelhetek tovább ennivalóért. Ha kiszedem, akkor a segítségét azzal hálálom meg, hogy elfogyasztom vacsorára. Hm. Nem jó ez így, sehogy sem. Viszont, mivel ő itt lakik az udvarban, biztosan tudja, hogy hol juthatnék hozzá hasonló finom falatokhoz!

– Rendben Lala, megbeszéltük, mondd el, hogyan szabadíthatlak ki, és megígérem, hogy nem fallak fel! Lala nagyon megörült annak, amit hallott, bár egy kicsit tartott tőle, hogy Piros időközben meggondolja magát és megszegi az ígéretét.

– Piros, a csőröddel lökd meg a kannát, hogy feldőljön, és ki tudjak mászni belőle! – kiabálta Lala a kanna aljából.

Ekkor újra megjelent Zizz, a légy, és a kanna körül legyeskedett. Nem mintha bármiben tudott volna segíteni, de neki ugye mindenhol ott kell lennie, ahol történik valami érdekes.

Pirost nem zavarta Zizz röpködése, csak arra figyelt, hogy el tudja lökni csőrével a kannát. Harmadik próbálkozásra sikerült is.

Lala kísétált a kanna nyílásához és körülnézett. Láta Pirost, aki kíváncsian figyelte, hogy sikerrel jár-e a szabadítás, és észrevette Zizzt is.

– Most legszívesebben bekapnám ezt a szemtelen legyet, de nem teszem. Ha akkor ott a kővön nem macerált volna, nem vettem volna észre, hogy Piros közeledik – gondolta Lala és kiugrott a fekvő öntözőkannából.

– Köszönöm Piros, hogy megmentetted az életemet! – mondta Lala mosolyogva.

– Szívesen tettem, bár ha most nem kaplak be, akkor lassan nekem is életmentésre lesz szükségem! – kelepelt vissza Piros.

– Zizz, zizz, köszü Lala, hogy te sem kaptál be engem – zümmögött felettük Zizz.

– Na, igen Zizz, de most én is éhes vagyok, és Piros is! – válaszolta Lala. – Tudok egy jó helyet, a kerten kívül! Egy nagy tó van ott, gyertek, nézzünk körül! Remélem, onnan nem térünk vissza éhesen! – mosolygott Lala, és ugrándozva elindult a kert vége felé.

– Menjünk! – kelepelt Piros, és hosszú lábával nagyokat lépve követte Lalát.

– Repüljünk! – zümmögte Zizz, és a levegőben követte a két barátot.

A kerítésen kívül nem mentem utánuk, de biztosan rendben megvacsoráztak mindhárman, mert másnap együtt napoztak a tó melletti kőveken, ahova a szökökút köpködté a csillogó vízcseppeket.

